

Titel i højre hjørne: **Fokus på uddannelse**

At gå i skole er hårdt arbejde

Men 15-årige Henrik Ibsen fra Ganløse vil gerne følges med sine kammerater

Af Bodil Jensen

Foto: Anders Birch/Polfoto

Han har lige – igen – været indlagt med lungebetændelse på Rigshospitalet. Denne gang i en måned, og det er længe at være væk fra skolen, når der venter en afgangseksamen til sommer.

”Normalt er det rimeligt nemt for mig at komme tilbage og komme ind i tingene igen. Men denne gang har det været hårdere. Måske er det, fordi jeg er blevet lidt ældre, eller også har vi bare haft mere for. Jeg har i hvert fald været nødt til at droppe mine fritidsinteresser og at være sammen med mine kammerater i fjorten dage, fordi der har været så mange lektier. Jeg har også været nødt til at bede om lov til at aflevere nogle af mine opgaver lidt senere,” siger Henrik Ibsen, der går i 9. klasse i en almindelig folkeskole.

Han har spinal muskelatrofi og har haft respirator, siden han var fire år. Han har haft mange og lange sygdomsperioder igennem sin skoletid på grund af lungebetændelser og rygoperation, men har alligevel bestemt sig for at gå op til afgangseksamen i alle fag til sommer.

”Jeg vil bare gerne vise, at jeg kan det samme som mine kammerater. Jeg er jo lige som alle andre – jeg sidder bare i kørestol. Men det er somme tider svært, når mine kammerater er hurtigere til at få lavet deres opgaver og lektier. De kan være sammen om eftermiddagen og om aftenen, og så bare lave deres lektier sent om aftenen og gå i seng på fem minutter. Det kan jeg ikke,” siger Henrik Ibsen.

Han er somme tider nødt til at gå i gang med lektierne, lige når han kommer hjem fra skole og sidder også tit til hen på aftenen for at nå det hele.

”Men jeg kan ikke sidde oppe til alt for sent. Jeg skal bruge lang tid på at blive klar til at komme i seng, og jeg skal op igen kl. halv seks eller seks for at kunne nå at være i skole til tiden.”

Muskelsvind tager tid

Der er meget, der tager lang tid, når man har muskelsvind. Især når man også har respirator og hjælpere døgnet rundt, som Henrik har. De daglige nødvendigheder som at komme op eller komme i seng, blive vasket og klædt på, spise og komme af sted, er ikke noget, der bare kan overstås i en fart. Henriks mor, Ulla Ibsen, lægger ikke skjul på, at det ind imellem har krævet rigtigt hårdt arbejde at tackle både Henriks skolegang og alt det andet, der følger med, når man har muskelsvind. Både for Henrik selv, men også for hende som forælder.

”Jamen, jeg kunne bruge timer på at fortælle om alt det, vi har kæmpet med undervejs! Man skal hele tiden været på forkant med noget, som man reelt ikke ved noget om. Det er svært at forudse, hvad der vil opstå af situationer eller problemer, der skal løses. Og på Henriks skole har det været holdningen fra ledelsen og lærerne, der har været virkelig svære at have med at gøre. Det er som om, de ikke har lyttet med interesse for at løse problemerne for Henrik. At de simpelthen synes, at der er for meget besvær omkring Henrik. Og de møder, vi har haft, er blevet afholdt med en dårlig stemning,” siger Ulla Ibsen.

Det har blandt meget andet betydet en lejrskoletur, hvor Henrik slet ikke blev inviteret og en terminsprøve, hvor han endte med at måtte sidde i et rengøringsrum, fordi skolen havde glemt at tage højde for, at han til daglig bruger et specielt bord. Bordet blev hentet, men da var matematikprøven allerede gået i gang, og for at den tilsynsførende kunne holde øje med Henrik samtidig med eleverne i prøvesalen overfor, endte han med at måtte sidde i rengøringsrummet.

”Jamen, det er jo sådan nogle ting, der gør det hårdt. Han kommer først i gang med prøven senere end de andre, og inden det hele kommer på plads, kommer han til at føle, at han er til besvær. Det bliver han selvfølgelig ked af. Og i forhold til eksamen til sommer har de sagt, at han da bare kan lade være med at gå op. Men det kan han ikke, hvis han senere gerne vil ind og tage en hf-eksamen. Og i øvrigt vil han, som alle andre i den alder, bare gerne det samme som sine kammerater. Det betyder jo noget for ham,” siger Ulla Ibsen.

Ekstra tid

Der er nu lavet en aftale med skolen om, at Henrik får noget ekstra tid i nogle af fagene til afgangseksamen.

”Men skolen havde ingen forståelse for, at vi i god tid gerne ville drøfte, om Henrik skulle have ekstra tid. Det skulle vi først bevise, at han havde brug for, mente de. De forstod f.eks. ikke, at det kan være nødvendigt med en lidt længere pause, hvis han skal tisse eller suges på grund af sin respirator. De andre løber jo bare ud og tisser undervejs, sagde de. Ja, lige netop! Men det gør Henrik altså ikke,” siger Ulla Ibsen.

Henrik selv er ikke nervøs for at skulle til eksamen.

”Det har jeg det fint nok med, og jeg er glad for, at det kan lade sig gøre. Men jeg frygter lidt fysik, for det er jeg ikke specielt god til. Det er besværligt, når man skal lave forsøg. Det tager længere tid, når man skal forklare sin hjælper alting for at få sat tingene rigtigt op. Det er lige som at skulle lave dobbelt arbejde.”

Han har flere kammerater, der skal på hf efter tiende klasse, og det vil han også gerne selv.

”Jeg har gjort mig mange overvejelser om, hvad jeg vil. Jeg synes, at det er vigtigt at få en uddannelse og et job. Jeg ved, at jeg gerne vil fortsætte med at tegne – det gør jeg rigtig meget – både på computer og i hånden. Jeg vil f.eks. gerne illustrere bøger eller lave film. Og det behøver jeg egentlig ikke at tage en hf for. Men jeg vil gerne følges med mine kammerater,” siger Henrik Ibsen.

Han kunne også bare droppe hf-eksamen og gå direkte i gang med at uddanne sig indenfor det at tegne og illustrere.

”Men jeg har ikke så travlt med at få en endelig uddannelse. Måske ville det være bedre at læse hf som enkeltfag, så jeg kun skal bruge kræfter på de fag, som, jeg synes, er nødvendige. Men så skal man være atten år først - og efter 10. klasse er jeg kun 17 år. Så nu må vi se. Jeg har tænkt meget over, at det er vigtigt at have et liv, hvor jeg også har tid til det sociale,” siger Henrik Ibsen.

Også Henriks mor har spekuleret over, om det hårde arbejde med skolen og en fuld afgangseksamen er sliddet værd.

”Vi har jo altid sagt, at selvfølgelig skulle han have en uddannelse. Men jeg synes, at han skal have tid og overskud til at have det sjovt med sine kammerater. Og ikke kun slide og slæbe og drukne i åndssvage fysikrapporter. Der skal være tid til det gode liv,” mener Ulla Ibsen.

